Paslaptingiausia žuvis gyvatė - ungurys

Parašė Irinijus Tautkus
Sekmadienis, 17 Birželis 2012 19:41

Legendomis ir prietarais apipintas lankstus, slidus ir tvirtas ungurio kūnas. Kam teko nors kartą matyti ungurį, sutiks su manimi, kad jo kūno sandara nesulyginama su jokios kitos žuvies kūnu. Maža, plokščia galva, iš viršaus smailiu snukiu, apatinis žiomuo išsikišęs į priekį. Akys nedidelės - virš žiočių kampų. Unguriai būna juodi, žalsvai pilki, tamsiai rusvi, pilvas gelsvas arba baltas. Žvynai smulkūs, giliai įaugę į odą, na ir savaime aišku, oda labai stora, gleivėta ir slidi. Paparastai ungurį yra labai sunku nulaikyti.

Ištrauktas ungurys dar ne laimikis, ši žuvis tokia gaji ir slidi, kad bet kurią akimirką, prieš jūsų valią gali grįžti į savo gimtąją stichiją - vandenį. Aišku, lengviausiai ungurį nulaikyti su specialia pirštine, bet jei tokios neturite, galite pasinaudoti smėliu.

Ir jei jau jūs nutarėte nepaleisti ungurio, tai geriausiai jį iškart ir nugalabyti. Efekltyviausias būdas tai padaryti - įpjauti stuburą, ties nugariniu peleku. Norint ilgiau išlaikyti žuvį gyvą, reikėtų ją įdėti į tvirtos medžiagos maišelį arba geležinį sietelį, pavadėlį tvirtai pririšti prie sietelio, nes unguriai dažniausiai, kai pagriebia masalą, jį labai giliai nuryja. Tad nenorėdami mėsinėti vietoje, jūs turėsitė aukoti pavadėlį. Ir dar viena rekomendacija - nesistenkite ungurio priglausti prie savęs, nes po to bus sunku nuplauti gleives nuo drabužių. Unguriai užauga gan dideli, tik pas mus jie sugaunami nedideli, didžiausi būna iki 1,2 m ir 3,5 - 4,0 kg svorio. Ungurių yra dvi rūšys - paprastasis, upinis ungurys ir jūrinis ungurys. Jūrinis turi didesnę galvą ir užauga daug didesnis už paprastąjį ungurį.

Dažniausiai pasitaiko 55 - 80 cm ilgio. Gyvena jie gėluose ir apysūriuose Europos vandenyse. Neršia Saragaso jūroje. Gegužės - liepos mėnesiais minta bentosiniais bestuburiais, smulkiomis žuvimis, išsinėrusiais vėžiais, vingiliais, varlėmis. Mėgsta užėlusius ir dumblinus vandens telkinius. Lietuvoje ungurių galima užtikti pratekančiuose ežeruose, vandens talpyklose, aišku, galima jų rasti ir uždaruose ežeruose, jei jų ten kažkas prileido. Unguriai nėra išrankūs maistui. Jūroje dažniausiai ungurių galima rasti įlankose, kanaluose, uostų bei upių žiotyse. Baltijos pakrantėje daugiausiai masalui naudojamos gyvos ir negyvos žuvelės, jų gabaliukai, sliekai, kepenų gabaliukai. Taip pat pamario žvejai sako, kad unguriai gerai kimba ant dyglių, kurioms nukirpti aštrūs spygliai. Taip pat juos galima suvilioti sidabrinėmis avižėlėmis, žieminėmis blizgutėmis, ant kurių turėtų būti užmautas vienas iš aukščiau išvardintų masalų. Naudojant tokią sistemą reikėtų ją lėtai kilnoti nuo dugno. Jeigu jūs jūroje bandysite gaudyti ungurius, reikėtų naudoti jūrinius įrankius: kotus, rites ir valus, nes gaudant jūroje jūs galite sulaukti ne tik ungurio kibimo, bet taip pat ir kitų žuvų - starkių, plekšnių, šlakių ar kitų įspūdingesnių žuvų. Taigi, kad netektų nusivilti naudokite rimtesnius įrankius. Žvejodami jūroje ungurius naudokite paprasą karšinę žvejojimo sistemą, dar galima pridėti du kabliukus, kas yra nerekomenduojama gaudant ežere ar upėje. Tik pavadėliai turėtų būti ilgesni nei įprasta.

Gaudant upėse ar ežeruose būtų kitokios rekomendacijos, nes nebereikia tokių tvirtų kotų ir labai storų valų. Naudojant "švelnesnius" įrankius, galima jausti dedesnį pasitenkinimą, matant, kaip žuvis kimba, ją traukiant. Kai kimba ungurys meškerės viršūnėlė arba linksi, arba išsitiesia - "atleidzia". Žvejojant upėje geriausiai naudoti gerai ant kabliuko besilaikančius masalus, tai yra žuveles: stintas, plakiukus, aukšles ar jų porcijas. Norėčiau pasakyti, kad unguriai labai mėgsta slėptis visokiose slėptuvėse: kranto sutvirtinimuose, povandeniniuose skardžiuose, po akmenimis, medžiais skenduoliais, kelmais. Tad rekomenduočiau užsidėti vieną kabliuką, žinoma, tai sumažina tikimybę, kad užkibs, bet tai jums suteiks didžiulį moralinį pasitenkinimą, kai jūs ištrauksite užkibusį ungurį, o ne raudosite, kad laisvasis, antras kabliukas pačiu nereikalingiausiu momentu už ko nors užsikabino. Gaudant ežeruose ar užtvankose reikėtų naudoti tokius pat valus kaip ir upėse, o kabliukų skaičius priklausytų nuo to, koks yra dugnas. Masalai galėtų būti dviejų rūšių: gyvi - nedidelės žuvytės gyvenančios tame telkinyje (aukšlės,plakiukai, grūžliai, kūjagalviai, šlyžiai, vijūnai, mažos varlytės ir buožgalviai) ir negyvi, bet skleidžiantys kraujo kvapą - tam tinka kraujo krešuliai, kepenų gabaliukai, vėžių kaklai, perpjautos kraujuojančios žuvelės, jų porcijos. Pamačius, kad pradėjo kibti reikėtų truputėlį lukterėti ir pakirtus ištraukti. Gaudant ežere ar užtvankoje taip pat galima naudoti ir plūdinę meškerę. Naudojant slankiojančią plūdę, masalui nadoti patartina slieką arba galima pabandyti uždėti moliuską. Šitokiu būdu geriausia būtų gaudyti dieną.

Parašė Irinijus Tautkus
Sekmadienis, 17 Birželis 2012 19:41

http://www.youtube.com/watch?v=qtVkATBJDXI